

HOTĂRÂREA CURȚII
din 4 octombrie 1991*

Parlamentul European
împotriva
Consiliului Comunităților Europene

„Contaminare radioactivă a produselor alimentare“

Cauza C-70/88

În cauza C-70/88,

Parlamentul European, reprezentat inițial de către domnul Francesco Pasetti Bombardella, jurist, apoi de către domnul Jorge Campinos, jurist, în calitate de agenți, asistați de către domnii Christian Pennera și Johann Schoo, membri ai serviciului juridic, cu domiciliul ales la Secretariatul General al Parlamentului European, Kirchberg,

reclamant,

împotriva

Consiliului Comunităților Europene, reprezentat inițial de către domnul Raffaello Fornasier, director general al Serviciului juridic, și de către Bernhard Schloh, consilier juridic, în calitate de agenți, apoi în exclusivitate de către domnul Bernhard Schloh, în calitate de agent, cu domiciliul ales în Luxemburg, la biroul domnului Xavier Herlin, director al Direcției de Afaceri Juridice a Băncii Europene de Investiții, 100, boulevard Konrad Adenauer,

pârât,

susținut de

Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord, reprezentat inițial de către doamna J. Gensmantel, apoi de către doamna Rosemary Caudwell, de la Treasury Solicitor's Department, în calitate de agenți, cu domiciliul ales în Luxemburg la sediul Ambasadei Regatului Unit, 14, boulevard Roosevelt,

și de

Comisia Comunităților Europene, reprezentată de către domnul Michel van Ackere-Pietri, consilier juridic și de către domnul Jürgen Grünwald, membru al serviciului juridic, în calitate de agenți, cu domiciliul ales în Luxemburg, la biroul domnului Roberto Hayder, reprezentant al serviciului juridic, Centrul Wagner, Kirchberg,

intervenienți,

având ca obiect, în stadiul actual al procedurii, examinarea fondului unei acțiuni introduse în temeiul articolului 173 din Tratatul CEE și al articolului 146 din Tratatul CEEA și vizând

---

* Limba de procedură: franceza.

anularea Regulamentului (Euratom) nr. 3954/87 al Consiliului din 22 decembrie 1987 de stabilire a nivelurilor maxime permise de contaminare radioactivă a produselor alimentare și a furajelor după un accident nuclear sau altă situație de urgență radiologică (JO L 371, p. 11),

CURTEA,

compusă din domnii O. Due, președinte, G. F. Mancini, T. F. O' Higgins, J. C. Moitinho de Almeida, G. C. Rodríguez Iglesias și M. Díez de Velasco, președinți de cameră, Sir Gordon Slynn, domnii C. N. Kakouris, R. Joliet, F. A. Schockweiler, F. Grévisse, M. Zuleeg și P. J. G. Kapteyn, judecători,

avocat general: domnul W. Van Gerven

grefier: domnul J.-G. Giraud

având în vedere raportul de ședință,

după ascultarea susținerilor orale ale părților în ședința din 7 mai 1991, în cursul căreia Parlamentul European a fost reprezentat de către domnii Jorge Campinos, Johann Schoo, Christian Pennera și profesorul Dieter H. Scheuing, în calitate de agenți, Consiliul de către domnul Bernhard Schloh, în calitate de agent, Comisia de către domnul Jürgen Grünwald, în calitate de agent, iar Regatul Unit de către domnul Gerald Barling, barrister, în calitate de agent,

după ascultarea concluziilor avocatului general în ședința din 26 iunie 1991,

pronunță prezenta

Hotărâre

1 Prin cererea depusă la grefa Curții la 4 martie 1988, Parlamentul European a cerut, în temeiul articolului 146 din Tratatul CEEA și al articolului 173 din Tratatul CEE, anularea Regulamentului (Euratom) nr. 3954/87 al Consiliului din 22 decembrie 1987 de stabilire a nivelurilor maxime permise de contaminare radioactivă a produselor alimentare și a furajelor după un accident nuclear sau altă situație de urgență radiologică (JO L 371, p. 11).

2 Acest regulament, întemeiat pe articolul 31 din Tratatul CEEA, definește procedura pentru stabilirea nivelurilor maxime permise de contaminare radioactivă a produselor alimentare și a furajelor care pot fi comercializate după producerea unui accident nuclear sau a altei situații de urgență radiologică, care ar putea conduce sau a condus la o contaminare radioactivă semnificativă a produselor alimentare și a furajelor. Produsele alimentare sau furajele a căror contaminare depășește nivelurile maxime permise, stabilite printr-un act adoptat în conformitate cu dispozițiile regulamentului atacat, nu pot fi comercializate.

3 Prin încheierea interlocutorie din 22 mai 1990, Parlamentul/Consiliul (C- 70/88, Rec., p. I-2041), Curtea a respins excepția de inadmisibilitate invocată de Consiliu și a ordonat continuarea procedurii în ceea ce privește fondul. În motivarea încheierii, aceasta a constatat, în esență, că Parlamentul European este justificat să sesizeze Curtea în legătură cu o acțiune în anulare îndreptată împotriva unui act al Consiliului sau al Comisiei, cu condiția ca această acțiune să urmărească doar salvagardarea prerogativelor acesteia și să fie întemeiată numai pe motive bazate pe încălcarea acestora (punctul 27).

4 În sprijinul acțiunii sale, Parlamentul invocă trei motive pentru anulare, dintre care primul este întemeiat pe alegerea eronată a temeiului juridic al regulamentului atacat, în timp ce al doilea și al treilea motiv sunt întemeiate pe caracterul inadecvat al formei legale a actului în litigiu și, respectiv, pe omisiunea de a delega, în acest act, competențe de executare Comisiei.

5 Pentru o expunere mai amplă a faptelor litigiului, a derulării procedurii, precum și a motivelor și argumentelor părților, se face trimitere la raportul de ședință. Aceste elemente din dosar sunt reluate în continuare numai în măsura în care sunt necesare pentru raționamentul Curții.

Cu privire la primul motiv

6 Prin primul motiv, Parlamentul susține, în esență, că regulamentul atacat se întemeiază în mod eronat pe articolul 31 din Tratatul CEEA, în timp ce temeiul juridic corespunzător era articolul 100 A din Tratatul CEE, coroborat, după caz, cu articolul 31 din Tratatul CEEA.

7 Cu titlu preliminar, este necesar să se amintească, astfel cum a precizat Curtea în încheierea interlocutorie menționată anterior (punctele 28 – 31), că, susținând faptul că regulamentul atacat se întemeiază pe articolul 31 din Tratatul CEEA, care prevede numai consultarea Parlamentului, chiar dacă ar fi trebuit să se întemeieze pe articolul 100 A din Tratatul CEE, care solicită punerea în aplicare a procedurii de cooperare cu Parlamentul, acesta invocă o atingere adusă prerogativelor sale care decurg din alegerea temeiului juridic. În această măsură, acțiunea este, prin urmare, admisibilă.

8 Prin urmare, este necesar să se examineze dacă regulamentul în cauză putea fi adoptat în mod valabil în temeiul articolului 31 din Tratatul CEEA.

9 Jurisprudența constantă a Curții arată că, în cadrul sistemului de competențe ale Comunității, alegerea temeiului juridic al unui act nu se poate baza numai pe încrederea unei instituții în ceea ce privește scopul urmărit, ci trebuie să se bazeze pe elemente obiective care pot fi supuse controlului jurisdicțional. Printre astfel de elemente se regăsesc, în special, scopul și conținutul actului (a se vedea, astfel cum a fost modificată ultima dată, hotărârea din 11 iunie 1991, Comisia/Consiliul, punctul 10, C-300/89, Rec., p. I-2867).

10 În ceea ce privește scopul urmărit, din primul considerent al Regulamentului nr. 3954/87, citat anterior, rezultă că acesta urmărește să pună în aplicare normele de securitate uniforme pentru protecția sanitară a muncitorilor și a populației, prevăzute la articolul 2 litera (b) din Tratatul CEEA. În plus, al cincilea considerent subliniază necesitatea „să se formeze un sistem care să permită Comunității să fixeze nivelurile maxime permise de contaminare radioactivă pentru protejarea sănătății populației, după un accident nuclear sau altă situație de urgență radiologică care ar putea să conducă sau a condus deja la o contaminare radioactivă semnificativă a produselor alimentare și a furajelor”.

11 În ceea ce privește conținutul regulamentului atacat, este necesar să se arate că acesta stabilește, în anexa sa, niveluri maxime permise ale contaminării radioactive pentru produsele alimentare și furaje. În cazul în care Comisia primește informații oficiale cu privire la accidente nucleare sau orice altă situație de urgență radiologică, care arată că nivelurile menționate anterior pot fi atinse sau au fost atinse, Comisia trebuie să adopte imediat, în cazul în care circumstanțele o cer, un regulament care face aplicabile aceste niveluri maxime posibile (articolul 2). Prevederile actului Comisiei vor trebui fie adaptate, fie confirmate de un regulament al Consiliului în termen de trei luni (articolul 3). În plus, Regulamentul nr.

3954/87 prevede procedura de urmat pentru revizuirea sau completarea nivelurilor maxime permise (articolul 5).

12 Considerațiile anterioare arată că obiectul regulamentului atacat, în funcție de scopul și conținutul acestuia, astfel cum reies chiar din redactarea regulamentului în litigiu, are scopul de a proteja populația împotriva pericolelor pe care le prezintă produsele alimentare și furajele care au suferit o contaminare radioactivă.

13 Cu toate acestea, Parlamentul susține că articolul 30 și următoarele din Tratatul CEEA, pe de o parte, nu se referă la radiațiile denumite „secundare”, adică acelea care provin de la produsele contaminate, și, pe de altă parte, vizează numai protecția persoanelor direct interesate de industria nucleară.

14 Această interpretare restrictivă nu găsește niciun sprijin în text și, prin urmare, nu poate fi acceptată. În schimb, este necesar să se constate că articolele citate tind să asigure o protecție sanitară coerentă și eficientă a populației împotriva pericolelor care rezultă din radiațiile ionizante, indiferent de sursă și de categoriile de persoane expuse acestor radiații.

15 De asemenea, este necesar să se analizeze dacă, astfel cum susține Parlamentul în subsidiar, Regulamentul nr. 3954/87 ar fi trebuit să fie întemeiat, de asemenea, pe articolul 100 A din Tratatul CEE, pe motiv că acesta vizează, pe lângă protecția populației împotriva radiațiilor ionizante, și stabilirea și funcționarea pieței interne în sensul articolului 8 A din Tratatul CEE.

16 Este adevărat că regulamentul atacat interzice, la articolul 6 alineatul (1), comercializarea produselor alimentare și a furajelor a căror contaminare radioactivă depășește nivelurile maxime permise stabilite la nivel comunitar și că cel de-al unsprezecelea considerent al Regulamentului nr. 3954/87 arată că „adoptarea unui regulament care să prevadă nivelurile maxime permise aplicabile ar menține unitatea pieței comune și ar evita devierea traficului comercial în Comunitate”.

17 Contrar opiniei Parlamentului, elementele menționate anterior nu justifică totdeauna concluzia conform căreia regulamentul în litigiu prezintă, de asemenea, caracterul unei măsuri de armonizare în sensul articolului 100 A din Tratatul CEE. Într-adevăr, interdicția de comercializare, prevăzută la articolul 6 alineatul (1), este doar o condiție pentru eficacitatea punerii în aplicare a nivelurilor maxime permise. Prin urmare, regulamentul are numai un efect incidental de armonizare a condițiilor de liberă circulație a mărfurilor în interiorul Comunității, în sensul că, prin adoptarea măsurilor de protecție uniforme, acesta evită ca schimburile de produse alimentare și de furaje care au suferit o contaminare radioactivă să facă obiectul unor măsuri naționale unilaterale.

18 Din cele prezentate anterior rezultă că regulamentul atacat a fost adoptat în mod valabil numai în temeiul articolului 31 din Tratatul CEEA. Prin urmare, motivul întemeiat pe alegerea greșită a acestui temei juridic trebuie respins.

Cu privire la al doilea și al treilea motiv

19 Prin al doilea și al treilea motiv, Parlamentul reproșează Consiliului, pe de o parte, că a adoptat un regulament, în timp ce articolul 31 al Tratatului CEEA permite doar adoptarea unei directive și, pe de altă parte, că a omis să delege, în actul atacat, competențe de executare Comisiei.

20 În această privință, este suficient să se constate că, în sprijinul acestor motive, Parlamentul nu a prezentat niciun element care să demonstreze încălcarea prerogativelor sale. Prin urmare, motivele corespunzătoare trebuie respinse ca inadmisibile.

21 Întrucât nici unul dintre motivele Parlamentului European nu a fost reținut de Curte, acțiunea trebuie respinsă.

Cu privire la cheltuielile de judecată

22 În temeiul articolului 69 alineatul (2) din Regulamentul de procedură, partea care cade în pretenții este obligată la plata cheltuielilor de judecată. Întrucât Parlamentul European a căzut în pretenții, acesta trebuie obligat la plata cheltuielilor de judecată, inclusiv a celor ale intervenienților care au sprijinit concluziile Consiliului.

Pentru aceste motive,

CURTEA,

declară și hotărăște:

1) Respinge acțiunea.

2) Obligă Parlamentul European la plata cheltuielilor de judecată; inclusiv a celor ale intervenienților.

Due	Mancini	O'Higgins	Moitinho de Almeida	Rodríguez Iglesias
	Díez de Velasco		Slynn	Kakouris
Joliet	Schockweiler	Grévisse	Zuleeg	Kapteyn

Pronunțată în ședință publică la Luxemburg, 4 octombrie 1991.

Grefier
J.G. Giraud

Președinte
O. Due